

BALAJTHY FERENC

Újév- köszöntő

Végső napján az óévnek
csillagok a Földre érnek.

A Föld égre nyújtja kezét,
szeretetét így osztja szét.

Nevet a Hold felhők között,
újesztendőt vígan köszönt.

DARVAI TÜNDE rajza

BERTÓTI JOHANNA

Újév

Egyszerű a képlet:
tavalyból idén lett.

Egy másodperc alatt
az idő elszaladt.

Tavalyból érkezel?
Belépőjegy se kell.
Jövőbe igyekszel?

Akárhogy serénykedsz,
gyorsabban nem élhetsz.

LACKFI JÁNOS

Első felhő

A mikor először megláttam, már tudtam járni az udvaron, egyik láb, másik láb, egyik láb, másik láb. Ha meg elestem, akkor vagy négykézlábaztam tovább, vagy hívtam anyát kétségbeesve. De most kikalimpált alólam a lábam, és elterültem a hátamon.

És már nyitottam a szájam, és már tele-szívtam levegővel a tüdőm, és már jött volna a süvöltés, hogy anya, mikor megpillantottam odafenn azt a valamit. Gomolygó vatta. Pöfögő vattacukor. Bugyborgó füst. Vagyis hát felhő, de addig még nem láttam ilyet, addig még nem repült ilyen magasra a tekintetem.

Feküdtem sírásra nyílt szájjal, de fél hang se jött ki belőlem, a felhő meg azt akarta, hogy csodáljam. Összevissza tekergett, buk-fencezett és forgolódott, aztán megjelent a helyén egy anyafej. Kérdezte: nincs baj, kicsim?

A haja lebegett körülötte, mint egy felhő.

SZUCHER ÁGNES rajza

LÁSZLÓ NOÉMI

Sülve-főve

1. rész

Mégis, mitől kell megvédened magad? – kérdezte Tas szombat, ébredés után.

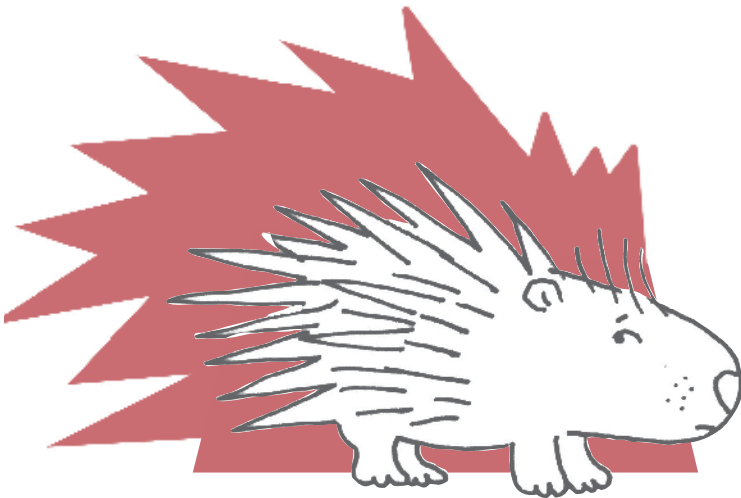
– Védenem? – ásított Töhötöm.

– Hát, hogy nézel ki? – mutatta

Tas párnák közé bújt tarajos sül pajtása fejét, hátát, farkincáját.

– Ne matass, ki nem állhatom. Csiklandós vagyok! Nem tudom, mire gondolsz – szólt Töhötöm, és bebújt a pepita párna alá.

– A fejedon és a hátadon hosszú, tövises tarajt képező, kimeresztett tüskékre! – szavalta orrhangon a fiú.

– Fúj, Tas! Ne piszkáld az orrod! Még alig kezdődött a nap! Ez undorító!

– Szombat van. Szabadnap! Szabadság! Azt csinállok, amit akarok. Orrtúró kedvem van! – kuncogott Tas.

– Orrtúró? – Töhötöm a pepita párna alól a csíkos alá furakodott. – Hallani sem akarok róla.

– Mit mind bujkálsz? – zúgolódott Tas. – Barátok vagyunk, nem? Az ember a barátját elviseli. Elfogadja úgy, ahogy van.

– A barátját igen. Az orrtúrót nem! – dünyögte Töhötöm a párna alatt.

– Gyere már elő! Ne finnyáskodj ott nekem. Egy szavadat sem értem! Gyere elő, és áruld végre el, hogy mitől véded magad!

– Mitől, mitől! Inkább kitől! – csapkodott apró mellső lábával Töhötöm. – Az ellenségtől! Veszély esetén tüskéim felmeresztem, és hátrálva támadok az ellenségre!

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

